

Úkol lidského ženství.

Těžký tlak leží na veškerém pozemském ženství od té doby, kdy byl rozšířen blud, že hlavním určením ženy je mateřství. S falešným soucitem, často dokonce i se skrytou škodolibostí hledí mnozí lidé na dívky, které se neprovdaly, a právě tak na ženy, které zůstaly v manželství bezdětné. Výraz „stará panna“, který je ve skutečnosti **čestným označením**, je pronášeno často s tichým posměchem, s pokrčením ramen, jako by bylo manželství pro pozemskou ženu nejvyšším jejím cílem, ba dokonce jejím určením.

To, že se tento falešný názor šíří po tisíciletí a je tak škodlivě zahnížděn, patří k největším úspěchům Luciferovým, který tím přijal za cíl snížení ženství, čímž opravdovému lidství zasadil nejtěžší úder. Neboť pohleďte kolem sebe! Špatné výhonky tohoto falešného názoru nastavily smýšlení rodičů a děvčat předem do přímé linie na vytvoření pozemského zaopatření skrze manželství! Z toho vychází všechno. Již výchova, veškeré myšlení, řeči i konání od dětství každé dívky až k její zralosti. Pak se hledá a dává příležitost, nebo, když se to nedaří, dokonce i násilně vytváří možnost, aby se navázala známost s konečným cílem manželství!

Dívkám se doslova vštěpuje, že půjdou životem bez radosti, když nemohou kráčet po boku muže! Že jinak nebudou nikdy plně uznány! Kam také pohlédne dítě ženského pohlaví, vidí velebení **pozemské** lásky s nejvyšším cílem mateřského štěstí! Tak formuje se uměle vnucená idea, že každá dívka, která to nemůže mít, je politováníhodná a zčásti promarnila svůj pozemský čas!

Celé smýšlení a snažení je na to zaměřeno, doslova naočkováno do masa a krve od okamžiku narození. Avšak to všechno je velice obratné dílo Luciferovo, které sleduje potlačení lidského ženství.

A tato kletba musí být nyní od tohoto pozemského ženství odňata, jestliže má stoupat vzhůru! Jen z trosek tohoto dosavadního bludu může vyjít vznešené a čisté! Bohem chtěné **ušlechtilé** ženství nedokázalo se rozvinout pod tímto nejlstivějším úderem Luciferovým proti lidským duchům, kteří **všichni** původně mohli jen usilovat vzhůru ke Světlu, jestliže by odhodlaně následovali prazákony stvoření a nechali se jimi vést.

Buďte konečně **duchovními**, lidé; neboť jste z ducha! Poznejte a buďte také dosti silní přijmout to, že mateřské štěstí, které platilo za nejvyšší cíl pozemského ženství a za jeho nejposvátnější určení, je zakořeněno jen v **bytostném!** Nejposvátnější určení lidského ženství leží však mnohem výše a spočívá v **duchu!**

Ani **jednou** vás nenapadla myšlenka, že všechno to, co jste doposud opěvovali, platilo pouze zemi, pozemskému životu ve své vázanosti! Neboť manželství a rozmnožování je **jen** v hrubohmotné části tohoto pozdějšího stvoření. A přece je ženství v celém stvoření! To by vám přece muselo dát základ uvažování! Ale ne, to by bylo od vás očekáváno příliš mnoho.

Jako se volné zvíře pozvolna zahání na nenápadně předem pečlivě připravenou cestu, kterou nemůže odlišit od volného, krásného lesa, která je však vede do zajetí, tak ženete své ženské děti vždy jen k jedinému cíli ... k muži! Jako by to bylo jejich hlavním určením!

Blud falešného názoru byl napravo i nalevo jako ohrada, která také ubohým dětem nakonec nedovolila vůbec jiné myšlení než ve stejném směru. Tak mnohá dívka se pak ještě „zachránila“ násilným skokem do nějakého manželství, které ji samotnou stálo přemáhání, jen aby ve stáří nepropadla žalostným následkům tohoto falešného názoru, které jako výstražné meče visely nad každou dívkou a také dnes ještě existují.

Je to také jen vnitřní, zcela nevědomě se probouzející odpor, vzepření se až dosud tak potlačeného ducha, když v začínajícím kvasu nové doby by mládež chtěla utéct z toho nezdravého, avšak nepochopeného stavu, přičemž žel jen propadá ještě mnohem horšímu zlu, v myšlence volného kamarádství, a tím také do kamarádského manželství. To je v podstatě ještě tentýž výhonek luciferské ideje, která v sobě nese **znehodnocení** ženství, jen v jiné formě. Neboť nic čistého nemůže povstat, protože nade vším spočívá hrozná kletba temna, pevně je obklopuje a všechny pod touto kletbou ponechává s ohnutou šíjí.

Musí to zůstat falešným, i když je změněna forma. Úder k osvobození opravdového ženství může přijít nyní již jen shůry! Lidstvo samotné to nedokáže, protože se příliš zapletlo a zotročilo.

Zde více nepomohou zákony nebo nové formy. Záchrana spočívá jedině v pochopení všech prazákonů stvoření. Musíte konečně přijmout **Pravdu**, jakou skutečně **je**, a ne jakou jste si ji vymysleli, jelikož jste byli tak přístupní našeptávání Lucifera.

Lámu tuto kletbu, která dosti zhoubně dodnes ležela na pozemském ženství! Posílám paprsek Světla do temnot, které vás

matouce drží ještě v zajetí.

S myšlenkou, že lidské ženství má hledat hlavní účel bytí v mateřství, byla ženskost znehodnocena a zneuctěna! Neboť tím byla snížena a připoutána na **bytostrné!** Lucifer nepotřeboval dělat nic víc než postavit do světa tuto myšlenku, která byla přijata a pak se pozvolna stala pevným názorem, který ještě dnes ovládá lidské smýšlení, nutí ho do **jednoho** směru, který brání vzletu ducha k čistým a světlým výšinám!

Špinavé pěsti luciferských trabantů položily se tím šíje ohýbající na lidské ženství. Pryč s tím! Osvobodte se od těchto pařátů, které vás zdržují! Neboť tento názor sám o sobě přinesl ve svých následcích všechno to, co ženu musí zneuctít. Krásný pláštík posvátného mateřství, vznešené písně o mateřské lásce nemohou nikdy zmírnit tento tlak temných pěstí a také neučiní tyto černé pěsti světlými.

Slyšte mé slovo: Lidská žena byla tímto názorem učiněna mateřským zvířetem! Probudte se, dívky, ženy, muži, abyste konečně poznali celou hrůznost této myšlenky! Jde při tom o svaté právo pro vás!

Lucifer mohl být hrdý na tento úspěch! Trhám jej jeho trabantům z rukou! Vrhám mu jej roztráštěný k nohám!

Již jednou jsem říkal, že Lucifer se snažil vést ten nejtěžší úder proti skutečnému lidství ve veškerém ženství a žel ... také ho až příliš dobře zasadit **mohl!**

Sledujte sami myšlenku, kterou ve velké lstivosti a záludnosti vrhl mezi vás: Lichotil vám pokrytecky myšlenkou

mateřství jako nejvyššího úkolu ženy! Avšak k mateřství patří pozemský **puď** a **tomu** chtěl touto myšlenkou postavit zvýšený podstavec, aby dosáhl nadvlády a nutil myšlení tohoto pozemského lidstva do **jednoho** směru. Podivuhodně chytře založený plán! Opatrně hrál si při tom s vašimi pocity jako prvotřídní umělec s nástrojem tím, že vám mateřství a mateřskou lásku vábivě držel před očima jako zástěrku pro své úmysly, abyste nemohli poznat, co číhalo za tím. A to se mu **zcela** podařilo.

Slyšeli jste vábivý tón, který ve vás zněl **čistě**, avšak při tom jste přehlédli špinavé, žádostivě zkřivené ruce, které tuto melodii vyvolávaly! Nejvyšší cíl a posvátné určení! To se vznášelo před vámi a viděli jste to jako jasné a světlé. Avšak navzdory jasnosti je to ovšem také nejčistší vyzařování **bytostného**, ne ducha! **Zvíře** prožhaví se tím do své nejvyšší výše, jde tím vzhůru a **zcela** se tomu odevzdá, poněvadž samo pochází z říše bytostného! Stane se v tom velikým, světlým a jasným! U člověka je však ještě něco silnějšího, co má a musí stát **nad tím**, pokud chce být zcela člověkem ... duchem!

Jako takový nemůže a nesmí zůstat v bytostném, nesmí si stanovit jako nejvyšší **svůj** cíl něco, co patří bezpodmínečně k bytostnému a také v něm navždy musí zůstat, podle prazákonů stvoření! Tak Lucifer mimořádně dovedně položil léčku, která nutila lidského ducha do bytostného, držela ho tam v zajetí, což se mu podařilo tak snadno, protože přece člověk v něm viděl krásu a světlo, což všechno čisté, tedy i nejvyšší vyzařování bytostného nese v sobě.

Ano, mateřství je jistě posvátné a jeho korunou je mateřská láska, avšak navzdory tomu není nejvyšším úkolem **lidského**

ženství, není určením, které ve stvoření nese. Mateřství koření v bytostném, je jen prožhaveno čistým chtěním, i když u člověka ne v každém případě. U zvířat však dozajista vždy.

Navzdory tomu zůstává v nejvyšším záření bytostného, které jediné se může bezprostředně spojit s hmotným. Avšak jen ten, kdo Poselství Grálu důkladně studuje a přijal ho do sebe, bude tomu také **zcela** rozumět.

Čeho tím chtěl Lucifer dosáhnout, se splnilo; neboť zcela přesně znal následky posunutí Bohem chtěných prazákonů, které tím skrze lidstvo sám vykonal. Postavil mu jen falešný cíl, který dobře odpovídal jeho duchovní lenosti a slabostem, a všechno smýšlení a cítění na to bylo zaměřeno, čímž muselo jít falešnou cestou.

Přemístil tedy v tom jen páku, čímž muselo dojít ke katastrofě vykojení. Lucifer lichotil jen pudu pokryteckým způsobem, čímž ho však pozvedl ke strašlivé moci a síle!

Mimoto věděl zcela přesně, že nárůst rozumu v člověku se musel stát této moci pudů silnou oporou skrze odpovídající působení myšlenek, které mohou zhoubnou žádostivost vystupňovat až v horečku. A tím byl člověk nakonec sám v sobě zcela zotročen, což se zvířeti nikdy nemůže stát!

Krásné označení „mateřství“ zůstalo vždy jen klamnou zástěrkou, se kterou vás mohl jen šalebně klamat. Vystupňování pudu bylo však jako bezpodmínečný následek jeho cílem. To došlo nakonec, jak on přesně předvídal, až k chorobnosti, zotročení veškerého lidského smýšlení u obojího pohlaví a stalo se mnohým tajuplnou sfingou, jakou se dnes nezdravý pud

ukazuje a které se člověk v boji tak často marně vzpírá.

Kořen a rozluštění hádanky však spočívá jedině v této luciferské myšlence, která vám lidem byla předhována k výsměchu vůči zákonům, které vůle Boží vám k požehnání vložila do stvoření a které vám měly pomáhat. A vy, vy jste se jí chopili a na ni pevně zahákli jako hladová ryba na udici, jen proto, že jste sami z toho měli potěšení! U mužského pohlaví působilo to jako těžká, nevyléčitelná nákaza!

Pochopte v sobě **opravdově** pojem čistého, vysokého ženství a pak budete osvobozeni od těchto těžkých pout, která vám způsobila nevýslovné utrpení a mnoho duševních muk. V této luciferské myšlence bylo veškerému pozemskému ženství uloupeno to nejcennější, stalo se hříčkou a lovnou zvěří zpustlých mužských tvorů, a dokonce pro nejmáňší muže jen milým mateřským zvířetem. Toto falešné přesvědčení viselo pak ve vzduchu, jak se to v lidové mluvě pečlivě vyjadřuje, ve skutečnosti bylo v jemnohmotném světě živé a zformované, vznášející se trvale kolem vás, neustále vás ovlivňujíc, až vy sami jste více nemohli jinak než je přijmout.

Roztínám toto zlé pouto vedví; neboť je falešné!

Žena je **duchovně** na **nejvyšším** místě, když se stala nejprve správně vědomou svého ženství! A její úkol není v první řadě zasvěcen mateřství! To, jak jsem již řekl, je jen pro vaše pozemské tělo, to je všechno! A přece stojí ženství ve všech úrovních, dokonce i v **čistě duchovním**, mezi prastvořenými, na **nejvyšším** místě! Avšak to je **pravé** ženství ve své vysoké, nepřístupné důstojnosti!

Zdánlivě vám mnoho беру, když nyní říkám, že mateřství spadá jen do říše **bytostného**! Je to ostrý řez, který jsem nucen nyní provést, pokud vám mám pomoci. Mateřství **zůstává** v oblasti bytostného, odehrává se v něm. Pokud by to bylo nejvyšším cílem žen, bylo by to s nimi velmi špatné.

Pohledte přece na zvíře, které je ve skutečnosti zcela pudově v mateřské lásce velmi často silnější, než je člověk kdy schopen; neboť to je **cele** ve všem, co koná, protože koná jen to, k čemu ho žene jeho nutkání, aniž by nad tím hloubalo. Tak jde také pro svá mláďata na smrt a neobává se žádného protivníka. Tytéž základy pro mateřskou lásku se přirozeně zákonitě projevují i u člověka, pokud je nepotlačí svým rozumovým myšlením. Zůstávají však vázány na tělo a jsou se vším svým vyzářováním jen bytostné, nic jiného.

Snad v tom také tušili již mnozí lidé to správné. Ne nadarmo se říká již dnes, že pravou matkou je pouze **ta**, která se svým dětem v pravý čas stane také přítelkyní.

Jaká moudrost v tom spočívá! Když může být matka dospívající dceři přítelkyní! To znamená, že musí, jakmile u dívky přejde dětství, také změnit nebo se vzdát svého dosavadního mateřství, pokud chce s tímto jejím dítětem kráčet dál, když u něj dochází k pronikání ducha ve zralosti, jak jsem ve své přednášce o pohlavní síle již jasně vysvětlil.

Až do té doby převládá v dítěti jen bytostné, které bylo zcela naplněno původní mateřskou láskou. Pronikající duch však potom žádá **víc** než jen dosavadní mateřkost. Nemá s ní přece také mnoho co dělat, protože duchovní dědičnost nemůže nikdy nastat, nýbrž každý duch v dětském těle je také matce cizí a

může cítit spojení jediné skrze stejnorodost.

To **více**, co duch žádá, může dát dívka jen **ta** matka, která se jí současně stane přítelkyní! Která se tedy s ní **duchovně** spojí. To je událost, která při zrození a v dětství ještě nebyla možná, nýbrž se teprve vyvinula s pronikáním ducha ve zralosti, s mateřstvím **a** mateřskou láskou však nesouvisí. **Pak** nastupuje v takových případech teprve duchovní spojení, které stojí výše než mateřská láska, která tkví jen v bytostném.

Nemůže-li nastat takovéto duchovní spojení, tak je jako u zvířat po dospění rozluka neodvratná. U lidí však zůstává **vnitřní** a je jen zřídka viditelná, poněvadž **vnější** poměry a výchova udržují zdánlivé mosty, které u zvířat nejsou.

Nejvyšším úkolem v bytí ženství na zemi je totéž, co jím ve vyšších oblastech je neustále: Zušlechťování jejího okolí a stálý příliv ze Světla, který může poskytnout jen ženství ve své jemnosti cítění! Zušlechťování však přináší bezpodmínečný vzestup do světlých výšin! To je duchovní zákon! Proto podmiňuje samotné bytí **pravého** ženství zcela neposunutelně také vzestup, zušlechtění a udržování celého stvoření v čistotě.

Lucifer to věděl, protože to spočívá v zákonech stvoření, a snažil se zamezit přirozenému dění v jeho vývoji skrze škodlivou a falešnou základní myšlenku, která vábivě staví pud pozemského těla a jeho projevy jako nejvyšší. Tím nakapal jed do všeho **pravého** lidství, které pak k vlastní škodě nic netušíc ohnulo jen vzhůru vedoucí pohyb přímé cesty těchto prazákonů stvoření tak, že musely přinést stav klidu a pak vést dolů, a tedy místo požehnání přinést všem lidským duchům škodu!

Věděl, co tím činí. Do bytostného ponoření a ztracené lidské ženství nemohlo se také rozvinout, muselo samo o sobě a ve svém hlavním určení zbloudit a přineslo dokonce také zmatek do tohoto bytostného, protože tam nepatří.

Zušlechtování svého okolí je tedy hlavním úkolem ženy také zde na zemi ve hmotnosti! Ona je shůry přicházející a drží se svým jemným cítěním nahoře, aby opět vedla vzhůru, **je zakotvením muže ke Světlu**, oporou, kterou on potřebuje ve svém působení ve stvoření. K tomu však není třeba žádného manželství ani známosti nebo osobního setkání. Samotné **bytí** ženy na zemi přináší již toto splnění.

Muž stojí ve stvoření s frontou směrem ven, aby bojoval, žena však chráníc mu týl udržuje spojení se Světlem a vytváří tak jádro, příliv síly a posílení. Kde se však do jádra může vplížit hniloba, je ztracena i fronta! To mějte v každý čas před očima. Pak již více nepomůže, když se žena snaží postavit na frontu vedle muže, kam nepatří. V takovém boji jen zatvrdne její jemné cítění, vyschne tím nejvyšší schopnost a síla, která jí byla kdysi dána jako vlastní, a všechno se **musí** zřítit v trosky!

Je přece každému známo, že muži, i v těch nejbližších oblastech této země, se ihned snáze vzchopí, dokonce se snaží chovat mravněji, jakmile se jen přiblíží ženská bytost, s níž nemuseli promluvit ani jediné slovo.

Samotné bytí a objevení se ženy přinese již účinek! V tom ukazuje se zcela jasně, i když ještě jen zakrněle, tajemství ženy, její moc a opora, které z ní vycházejí podle zákonů ve stvoření a které nemají bezprostředně nic společného s rozmnožováním na zemi. Rozmnožování je z velké části bytostného druhu.

Vy dívky a ženy, **vy** rozvažte nejdříve, že jste nositelkami nejvyššího úkolu v tomto stvoření, který **vám** Bůh svěřil! Ani manželství, ani mateřství nejsou vašim **nejvyšším** cílem, i když jsou posvátná! Stojíte samy pro sebe a pevně, jakmile stojíte **správně**.

Jak směšné a odporné bude se vám jevit módní bláznovství, kterému se ochotně, a dokonce i bez výhrad neustále podrobujete. Kolik nesmyslného za účelem vydělání peněz bylo od výrobců módy vrženo na trh a vy jste to přijaly jako zvířata, kterým byly předhozeny pamlsky!

Ještě poznáte hanbu, která spočívala již v samotném přijetí mnohdy značně falešných odchylek od pojmu opravdové krásy. O čistotě nedá se při tom vůbec mluvit. Byla v tom vždy špiněna takovým způsobem, který ve své drzosti nemůže být již dále ani stupňován. Ještě po letech budou se vaše tváře červenat studem, když se naučíte poznat, jak hluboko jste v tom poklesly!

Ba ještě horší je vědomé a chtěné vystavování těla, které má být každému posvátné, na odiv, jak se tak často děje v módě. Jedině nejnižší ješitnost mohla dát ženství klesnout do takových hlubin. A tato ješitnost, která přece již dlouho příslovečně k ženě náleží, je obrazem hanby toho, jak mělo ženství **skutečně** působit podle Božích zákonů.

Avšak muž je při tom stejně tak vinen jako žena! Potřeboval přece něčím takovým jen opovrhovat a brzy by stálo ženství osamoceně naplněno studem stranou, i když by u něj tomu nejprve předcházel také neoprávněný hněv. Takto však vítá pád ženy, protože tím lépe vyhovovala jeho slabostem a přáním, které v sobě měl vlivem luciferských myšlenek již chorobně

vystupňovaná.

Avšak ne s ješitností požadující neustále nestoudnost může splnit ženství na zemi svůj úkol, **nýbrž s půvabem**, který byl jako nejkrásnější duchovní dar **jedině jemu** zapůjčen! **Každý výraz, každý pohyb, každé slovo musí u ženství nést pečeť jeho duševní ušlechtilosti!** V tom spočívá jeho úkol i jeho moc i jeho velikost!

V tom se vychovejte, dejte si v tom poradit, staňte se **opravdovými** v tom, co se nyní snažíte nahradit skrze nízkou ješitností! **Půvab** je vaší pozemskou mocí, o kterou se máte starat a jí prospívat. Avšak půvab nemůže být myšlen bez čistoty! Toto označení samo o sobě již v pojmu řídí myšlenky a smýšlení k čistotě a k výši, působí vládnouc, nedotknutelně a povzneseně! **Půvab** dělá ženu! Sám o sobě skrývá v sobě krásu pro **každý** věk, každou formu těla; neboť všechno **činí** krásným, protože je výrazem čistého **ducha**, ve kterém spočívá jeho původ! Půvab proto nesmí být zaměňován s roztomilostí, která pochází z bytostného.

Tak máte a **musíte** stát ve stvoření! Buďte proto v sobě duchovně svobodné, vy ženy a dívky! Žena, která chce ve svém pozemském bytí žít **jen** jako matka, promeškala svůj vlastní účel a svůj úkol!